

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/156/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8612204172
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2013:8612204172.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Košická č. 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 838 825 zastúpený HMG & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefanovičova č. 12, 811 04 Bratislava, IČO: 35 885, 450 proti žalovaným 1. Ján B., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. č. XXXX/X, XXX XX D., občan SR, 2. C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. slovenskej č. XXX/XX, XXX XX D., občan SR, adresa pre doručovanie D., T. č. XXXX/X, o zaplatenie 6.616,32 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi, spoločne a nerozdielne sumu 2.397,89 eura s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 22.12.2010 do zaplatenia.

II. Povoľuje žalovaným v 1. a 2. rade splácať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach po 30,- eur mesačne, vždy do 30. dňa v mesiaci od právoplatnosti rozsudku až do úplného vyrovnania pod následkom straty výhody splátok.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

IV. Žalovaným náhradu trov konania nepriznáva a žalobca nemá právo na ich náhradu.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou podanou na súde dňa 18.06.2012, uplatnil proti žalovaným nárok na zaplatenie sumy 6.616,32 eura s príslušenstvom. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že žalobca nadobudol uvedenú pohľadávku od veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Tomášikova č. 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010. Postúpenie pohľadávky bolo žalovaným oznámené listom zo dňa 28.12.2010. Právny predchodca žalobcu, žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade uzatvorili dňa 26.7.2005 zmluvu o splátkovom úvere č. 0620868660, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému v 1. rade a žalovanej v 2. rade úver vo výške 3.319,39 eura, pri úrokovej sadzbe 12,10 % ročne. Žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade sa zaviazali poskytnutý úver splácať mesačnou splátkou vždy k 20. dňu toho ktorého mesiaca. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá zmluvnými stranami na termín 20.8.2005. Podmienky čerpania úveru, spôsob, výška, termíny splácania úveru, zabezpečenie úveru, podmienky pri neplnení a ďalšie náležitosti boli dojednané v zmluve o úvere. Žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere neplnili a poskytnutý úver nesplácali, preto právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku vzniknutú zo zmluvy o úvere na žalobcu, a to s príslušenstvom a so všetkými právami, ktoré vyplývajú z predmetného úverového vzťahu. Na mimosúdnom riešení pohľadávok, t. j. na predžalobnú komunikáciu s dlžníkmi smerujúcu k vymoženiu pohľadávok splnomocnil žalobca plnou mocou zo dňa 1.1.2011

spoločnosť Platiť sa oplatí, s.r.o., so sídlom Košická č. 56, Bratislava, IČO: 45 684 618. Spoločnosť Platiť sa oplatí, s.r.o. je oprávnená na akékoľvek úkony smerujúce k vymoženiu pohľadávky a je oprávnená po riešení pohľadávok súdnou cestou naďalej komunikovať s dlžníkmi. V nadväznosti na hore uvedené zaslala spoločnosť Platiť sa oplatí, s.r.o. list "výzva na zaplatenie!" zo dňa 17.2.2011, v ktorom poskytla informáciu o aktuálnom zostatku záväzku ako aj o tom, že záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere sa stal splatným. Po postúpení predmetnej pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na súčasného žalobcu nebola na úhradu záväzku poukázaná žiadna platba. Pohľadávka žalobcu zo zmluvy o úvere bola ku dňu postúpenia, t. j. 21.12.2010 vo výške celkom 6.616,32 eura, z toho istina vo výške 6.222,94 eura a nezaplatené úroky z omeškania vo výške 393,38 eura. Istinu vo výške 6.222,94 eura žalobca ďalej úročí riadnym úrokom vo výške 12,10 % ročne a úrokom z omeškania v zákonnej výške 9 % ročne.

Predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie pohľadávky vo výške 6.616,32 eura s príslušenstvom.

Na pojednávaní konanom dňa 04.11.2013 súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti riadne predvolaného žalobcu a žalovanej v 2. rade.

Súd rozhodol na základe výsluchu účastníkov konania a predložených listinných dôkazov, a to: oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 28.12.2010, výzva na zaplatenie zo dňa 17.2.2011, zmluva o splátkovom úvere č. 0620868660 zo dňa 26.7.2005, zmluva o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE zo dňa 21.12.2010, výpis z účtu, žiadosť o splátkový kalendár zo dňa 13.8.2012, mzdové listy žalovanej v 2. rade, faktúry, lustrácia pobytu žalovanej v 2. rade, vyjadrenie žalobcu k odporu zo dňa 21.1.2013, vyjadrenie žalobcu zo dňa 27.2.2013, výpisy z účtu, vklady na účet, spis Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7C/156/2012 a zistil tento skutkový stav:

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Postupca zaslal žalovaným doporučeným listom zo dňa 28.12.2010 písomné oznámenie o postúpení pohľadávky. Dňa 26.07.2005 uzatvoril postupca so žalovanými zmluvu o splátkovom úvere č. 0620868660, na základe ktorej poskytol postupca žalovaným úver vo výške 3.319,39 eura / 100.000,- Sk / pri úrokovej sadzbe 12,10 % p. a. Žalovaní sa zaviazali poskytnutý úver splácať mesačnou splátkou vo výške 49,76 eura (1.499,- Sk) vždy k 20. dňu toho - ktorého mesiaca. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá zmluvnými stranami na termín 20.08.2005 a konečná splatnosť úveru na termín 20.07.2015. Podľa čl. 4 bod 5. predmetnej úverovej zmluvy sa dlžník a veriteľ dohodli, ročná percentuálna miera nákladov je 6,16 %, pričom je vypočítaná z hodnoty celkových nákladov dlžníka spojených s úverom a výšky poskytnutého úveru.

Z výpisov z úverového účtu súd zistil, že žalovaní doposiaľ zaplatili žalobcovi sumu 921,50 eura.

Žalovaní na pojednávaniach potvrdili uzavretie úverovej zmluvy aj čiastočné splácanie, požiadali o splátkový kalendár vzhľadom na ich sociálnu situáciu, keď žalovaný v 1. rade je živnostník, ktorý po zaplatení sociálnych odvodov má príjem na úrovni minimálnej mzdy a žalovaná v 2. rade je bez pracovného pomeru, poberá nemocenskú dávku vo výške 50,- eur mesačne, pretože je tehotná a čakajú dvojčatá.

Žalobca na podanej žalobe zotrval.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 2, ods., ods. 3 Občianskeho zákonníka (účinného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy) dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 ods. 1 písm.) zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti.

Podľa § 2a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v dobrej kvalite, na vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov, ako aj na náhradu škody.

Podľa § 8 ods.1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa nikto nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné, dvojzmyselné alebo prehnané údaje alebo zamlčať údaje o skutočných vlastnostiach výrobkov alebo služieb alebo úrovni nákupných podmienok.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru bola ku dňu 26.07.2005 obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z. z.. Tento právny predpis / ku dňu uzavretia úverovej zmluvy / v § 2 písm. a) definoval spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Podľa § 2 písm. b/ tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. je veriteľom fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods.1 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods.2 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa čl. 1 bod 2 písm. d/, e/ Smernice rady 87/102 EHS z 22.12.1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru sa pre účely tejto smernice rozumejú "celkové úverové náklady pre spotrebiteľa" všetky náklady úveru vrátane úrokov a iných poplatkov priamo súvisiacich so zmluvou o úvere, určenej podľa predpisov a praktikami, ktoré existujú v členských štátoch alebo ktoré majú členské štáty vytvoriť a „ročnú percentuálnu mieru“ celkové náklady úveru pre spotrebiteľa vyjadrené vo forme ročného percentuálneho podielu z hodnoty poskytnutého úveru a vypočítané spôsobmi používanými v jednotlivých členských štátoch.

Podľa čl.2 ods.3 Ústavy SR každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Predmetný úver bol poskytnutý právnym predchodcom žalobcu, a to Slovenskou sporiteľňou, a.s. , ktorá vykonáva bankové činnosti podľa zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Podľa § 2 uvedeného zákona banka, okrem iného, poskytuje úvery.

Podľa § 27 ods.1 zákona o bankách banka a pobočka zahraničnej banky vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretne, najmä sú povinné riadiť svoje riziká a vykonávať obchody a) spôsobom, ktorý zohľadňuje a minimalizuje riziká,

b) spôsobom, ktorý nepoškodzuje záujmy ich vkladateľov z hľadiska návratnosti ich vkladov a ktorý neohrozuje bezpečnosť a zdravie banky a pobočky zahraničnej banky alebo bezpečné fungovanie bankového systému porušením zákonov alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov, c) za výhodných ekonomických a právnych podmienok pre banku a pobočku zahraničnej banky a pre ich klientov pri nimi vykonávaných obchodoch na účet klienta a pri vynaložení odbornej starostlivosti, d) tak, aby pri každom obchode za ne konali najmenej dve osoby; ak to z prevádzkových dôvodov nie je možné, sú povinné bezodkladne zabezpečiť kontrolu vykonaného obchodu osobami, ktoré sa na jeho vykonaní nezúčastnili.

Podľa § 27 ods.3 zákona o bankách vynaloženie odbornej starostlivosti je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná hodnoverne preukázať. Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä, že banka alebo pobočka zahraničnej banky

a) pri jednotlivých predajoch, nákupoch a ostatných obchodoch porovnáva ponuky cien, prípadne doloží nevhodnosť či nemožnosť posúdenia viacerých ponúk,

b) dokumentuje spôsob uskutočnenia obchodu, kontroluje objektívnosť evidovaných údajov a predchádza riziku vlastných finančných strát, c) uskutočňuje analýzu ekonomickej výhodnosti obchodov z dostupných informácií, d) vypracuje obchodné a investičné zámery, ktoré sú podkladom na uskutočňovanie jednotlivých operácií.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení platnom do 31.12.2008, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 153 ods.1 O. s. p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 160 ods.1 O. s. p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý právny predchodcom žalobcu túto charakteristiku spája. Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, o ktoré žalobca taktiež opiera svoje nároky, žalovaní ovplyvniť nemohli, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Právny predchodca žalobcu má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, aby bol žalovaným poskytnutý úver za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy, a teda platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom. Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neprípustné dojednať so spotrebiteľom nevýhodnejšie ustanovenie zmluvy, ako upravuje Občiansky zákonník. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právny vzťahom založeným typovou spotrebiteľskou zmluvou upravenou špeciálnym právnym predpisom a to zákonom o spotrebiteľských úveroch. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaní v postavení spotrebiteľov. Žalovaní zmluvné podmienky nemohli žiadnym spôsobom ovplyvniť.

Právny vzťah účastníkov konania súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať osobitné náležitosti podľa § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon absenciu niektorých

náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení nespája s následkom neplatnosti zmluvy o úvere, avšak poskytuje spotrebiteľovi ochranu.

Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok obsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov 6,16 % , výšku úrokovej sadzby 12,10 % , poplatok za správu úveru 50,- Sk mesačne a poplatok za poskytnutie úveru 2 000,- Sk. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov a iných poplatkov priamo spojených s úverom. Inak povedané ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady úveru pre klienta, ktoré obsahujú prvok úrokovej sadzby a prvok ostatných súvisiacich nákladov. Pod ostatnými súvisiacimi nákladmi sa rozumejú náklady na zisťovanie informácií, administratívu, prípravu dokumentov, záruky, poistenie úverov a podobne. Z uvedeného je zrejmé, že výška RPMN nikdy nemôže byť nižšia ako výška úrokovej sadzby. V ideálnom prípade by sa hodnota RPMN mala rovnáť hodnote úrokovej miery. Ročná percentuálna miera nákladov je dôležitým kritériom pre spotrebiteľa pri porovnávaní úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako povinnú osobitnú náležitosť písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmyslom uvedenej zákonnej úpravy je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe uvedeného údajov vie zistiť cenu úveru a porovnávať medzi viacerými úvermi. Nie je naplnený zmysel uvedeného zákona, ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa. Súdu sú známe argumenty banky v obdobných veciach, kedy poukazujú na to, že pri výpočte RPMN postupovali podľa prílohy zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá v danom čase obsahovala chybný vzorec, čo bolo zákonodarcom napravené novelou zákona účinnou od 1.7.2006. K uvedenej argumentácii súd uvádza nasledovné. Predmetný úver bol spotrebiteľovi poskytnutý bankou a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že banka bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako jej to ukladá zákon o bankách. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu v banke s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré banka pripraví v písomnej podobe a predloží klientovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávanie spotrebiteľa naplnené neboli. Banka, ako odborník, musela vedieť, že údaj o výške RPMN uvedený v zmluve / aj keď vypočítaný podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona o spotrebiteľských úveroch / je nesprávny a v neprospech klienta skresľuje cenu úveru. V čl. IV. bod 5 úverovej zmluvy banka uviedla, že dlžník a veriteľ sa dohodli, že ročná percentuálna miera nákladov je 6,16 % , pričom je vypočítaná z hodnoty celkových nákladov dlžníka spojených z úverom a výšky poskytnutého úveru. Banka neposkytla klientovi objektívny údaj o výške RPMN a voči klientovi postupovala neodborne. Banka / na rozdiel od štátnych orgánov/ môže podľa čl. 2 ods.3 Ústavy SR konať, čo nie je zákonom zakázané, a teda mohla v zmluve uviesť pravdivý údaj o cene úveru. Takýmto postupom by banka naplnila zákonnú povinnosť postupovať pri vykonávaní bankovej činnosti s odbornou starostlivosťou.

Súd z vykonaného dokazovania ďalej zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje sumu, počet a termíny splátok úrokov podľa § 4 ods.2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, preto žalobca nemôže od žalovaného požadovať zaplatenie úroku neuvedeného v zmluve.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Z vykonaného dokazovania je nesporné, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným úver vo výške 3.319,39 eura a z výpisov z úverového účtu súd zistil, že žalovaní doposiaľ vrátili sumu 921,50 eura. Pretože úver je bez úrokov a poplatkov, žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 2. 397,89 eura (3.319,39

- 921,50) s uplatneným zákonným úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy od 22.12.2010 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Vzhľadom na sociálne a príjmové pomery žalovaných, žalovaný v 1. rade je živnostník s mesačným čistým príjmom na úrovni minimálnej mzdy a žalovaná v 2. rade je nezamestnaná a v súčasnosti poberá nemocenskú dávku vo výške 50,- eur, povolil žalovaným zaplatiť dlh v splátkach tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

O trovách účastníkov konania súd rozhodol podľa § 142 ods.2 O. s. p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov

nemá na náhradu trov právo. Žalobca podanou žalobou uplatňoval proti žalovaným nárok na zaplatenie sumy 6.616,32 eura s príslušenstvom. Žalobca bol úspešný v sume 2.397,89 eura s príslušenstvom, teda v rozsahu 36 %. Žalovaní boli úspešní v rozsahu 64 %. Žalovaní boli v konaní úspešnejší, avšak náhradu trov konania si neuplatnili, preto súd rozhodol tak, že žalovaným náhradu trov konania nepriznal a žalobca ako menej úspešný účastník nemá právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).